

॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये सप्तत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ ॥ ७३ ॥ श्रुतमिति ॥ १॥ २॥ ३॥ ४॥ ५॥ धर्माद्वानं व्याचष्टे इहेति ॥ ६ ॥
अर्थादित्यस्य लक्षणमाह ददातीति ॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥ ११॥ इति अनु० नै० भा० अष्टत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३८ ॥ ॥ ७३ ॥ पितामहेत्यध्यायद्वयं स्पष्टार्थं तस्य तात्पर्यं एक एव प्रभुः पर्वतस्य दा
शिष्टानां चरितं त्येतत्कीर्तितं मे युधिष्ठिर ॥ दानयज्ञप्रजासर्गैरेते हि दिवमास्थिताः ॥ ३० ॥ दत्त्वा तु सततं तेऽस्तु कौरवाणां धुरंधर ॥ दानयज्ञक्रियायुक्ता बुद्धिर्ध
र्मोपचायिनी ॥ ३१ ॥ यत्र ते नृपशार्दूलसंदेहो वै भविष्यति ॥ श्वः प्रभाते हि वक्ष्यामि संध्याहिसमुपस्थिता ॥ ३२ ॥ इति श्रीम० अनुशासनपर्वणि आनुशास०
दानधर्मे सप्तत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ ॥ ७३ ॥ युधिष्ठिर उवाच श्रुतं मे भवतस्तात सत्यव्रत पराक्रम ॥ दानधर्मेण महताये प्राप्तास्त्रिदिवं
नृपाः ॥ १ ॥ इमांस्तु श्रोतुमिच्छामि धर्मान् धर्मभृतां वर ॥ दानं कतिविधं देयं किं तस्य च फलं लभेत् ॥ २ ॥ कथं केभ्यश्च धर्म्यं च दानं दातव्यमिष्यते ॥ कैः कारणैः क
तिविधं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ ३ ॥ भीष्म उवाच शृणु तत्त्वेन कौंतेय दानं प्रतिममानघ ॥ यथा दानं प्रदातव्यं सर्ववर्णेषु भारत ॥ ४ ॥ धर्मादर्थार्द्रयात्कामा
त्कारुण्यादिति भारत ॥ दानं पंचविधं ज्ञेयं कारणैर्यैर्निबोधत ॥ ५ ॥ इह कीर्तिमवाप्नोति प्रेत्य चानुत्तमं सुखं ॥ इति दानं प्रदातव्यं ब्राह्मणेभ्यो न सूयता ॥ ६ ॥
ददाति वा दास्यति वा मत्स्यं दत्तमनेन वा ॥ इत्यर्थिभ्यो निशम्यैव सर्वदा तव्यमर्थिने ॥ ७ ॥ नास्याहं न मदीयो यं पापं कुर्याद्विमानितः ॥ इति दद्याद्भयादेव दृढं मूढा
यपंडितः ॥ ८ ॥ प्रियो मे यं प्रियो स्याहमिति संप्रेक्ष्य बुद्धिमान् ॥ वयस्यायैव मच्छिष्टं दानं दद्यादतंद्रितः ॥ ९ ॥ दीनश्च याचते चायमल्पेनापि हितुष्यति ॥ इति दद्या
हरिद्राय कारुण्यादिति सर्वथा ॥ १० ॥ इति पंचविधं दानं पुण्यकीर्तिविवर्धनं ॥ यथा शक्त्या प्रदातव्यमेव माह प्रजापतिः ॥ ११ ॥ इति श्रीम० अनुशासनपर्वणि
आनुशास० दानधर्मे अष्टत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३८ ॥ ॥ ७३ ॥ युधिष्ठिर उवाच पितामह महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविशारद ॥ आगमैर्बहुभिः स्फीतो
भवान्नः प्रवरेकुले ॥ १ ॥ त्वत्तो धर्मार्थसंयुक्तमायत्यांच सुखोदयं ॥ आश्चर्यभूतं लोकस्य श्रोतुमिच्छाम्यरिंदम ॥ २ ॥ अयंच कालः संप्राप्तोर्दुलभो ज्ञातिबांधवैः ॥
शास्ता च न हिनः कश्चित्त्वामृते पुरुषर्षभ ॥ ३ ॥ यदि ते ह मनुग्राह्यो भ्रातृभिः सहितो नघ ॥ वक्तुमर्हसि नः प्रश्रंयत्त्वां पृच्छामि पार्थिव ॥ ४ ॥ अयं नारायणः श्रीमा
न्सर्वपार्थिवसंमतः ॥ भवंतं बहुमानेन प्रश्रयेण च सेवते ॥ ५ ॥ अस्य चैव समक्षं त्वं पार्थिवानां च सर्वशः ॥ भ्रातृणां च प्रियार्थमेहो ह्यद्राषितुमर्हसि ॥ ६ ॥

हक उल्लासकश्च स एव वैष्णवैर्विष्णुरित्यधिगतः पूर्वाध्याये माहेश्वरैर्महेश्वर इत्युत्तराध्याये अत्रैव नेत्रे मे सं दृते देवित्वया बाल्यादनिदिते नष्टा लोकस्तदालोकः क्षणेन समपद्यते इति महेश्वरवचनेन शिवमूर्तेर्ब्रह्मांडस्य
चाभेदो दर्शितः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

• वर्तत इति शेषः